

HØRINGSUTTALELSE OM RYSSDALUTVALGETS INNSTILLING

Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST) støtter i hovedsak forslaget fra utvalgets mindretall, da man er av den oppfatning at dette best sikrer at sektoren kan realisere sine overordnede målsettinger. Spesielt bygger en her på universtiter og høgskolers rolle som viktige aktører i samfunnets demokratiseringsprosesser og som redskaper for sosial utjevning. Vi vil komme nærmere tilbake til dette.

HiST har valgt å uttale seg om følgende sider ved innstillinger:

- Tilknytningsform
- Eksternt styreflertall og eksternt styreleder
- Tilsatt rektor
- Tilsattes rettigheter
- Gratisprinsippet
- Private institusjoner – offentlige institusjoner
- Studentrettigheter
- Akademisk og kunstnerisk frihet

Tilknytningsform

HiST støtter mindretallets forslag om å bevare ordningen i dagens lov der institusjonene har status som forvaltningsorgan med utvidete fullmakter. HiST går inn for at det uavhengig av tilknytningsform innføres en ordning der høgskolene i likhet med universitetene blir eiere av egne bygg. En foreslår videre at høgskolene gis anledning til å ta opp lån for å finansiere nybygg og eiendomskjøp. En slik ordning forutsetter en åpningsbalanse som stiller alle institusjoner likt, og som muliggjør en økonomisk handlefrihet som kan gi en mer rasjonell arealbruk og de økonomisk gunstigste eierformene.

Uavhengig av hvilken tilknytningsform en i siste instans velger, forutsetter HiST at den samme tilknytningsform gjøres gjeldende for alle institusjonene i sektoren. Dersom institusjonene gis frihet til å velge mellom alternative tilknytningsformer, forutsetter en likeledes at alle institusjonene i sektoren gis de samme frihetsgrader. Dersom det foreslås en annen tilknytningsform enn de Ryssdalutvalgets flertall og mindretall har fremmet, forutsetter HiST at dette sendes på høring.

Begrunnelse

HiST er opptatt av å bevare og videreutvikle universitetene og høgskolene som viktige samfunnsinstitusjoner med oppgaver ut over kandidat- og forskningsproduksjon. De høyere utdanningsinstitusjonene skal ha en bred målsetting som kan beskrives gjennom følgende stikkord:

- Kandidatproduksjon
- Næringsutvikling/velstandsutvikling
- Dannelse
 - kultur
 - demokrati
 - likestilling
 - kunnskapsutvikling

- Lik rett til utdanning, dvs. sosial utjevning
- Kritisk stemme
- Distriktsutvikling

HiST vurderer det som avgjørende å velge en tilknytningsform som sikrer nødvendige styringsmidler, slik at sektoren kan realisere lovfestede målsettinger og samfunnets forventninger. Med dagens ordning der institusjonenes rettslige status er forvaltningsorgan, har vi de nødvendige styringsmidlene.

Flertallet i Ryssdalutvalget oppgir utvidet selvstyre for institusjonene som ett av sine hovedargumenter for ny tilknytningsform. Mindretallet ønsker seg også en lovfesting av institusjonenes faglige frihet. Slik HiST tolker flertallet, blir staten sett på som en trussel mot faglig frihet, mens mindretallet ser staten som en garantist for faglig frihet og tilstrekkelige ressurser til å realisere målene for sektoren.

HiST kan ikke se at det finnes noen bedre garantist for de akademiske institusjonenes samfunnsfunksjon enn staten selv. Dersom flertallet i Ryssdalutvalget skulle få gjennomslag for at de tette båndene mellom staten og sektoren svekkes, er det en fare for at staten på sikt også kan føle mindre forpliktelse for utviklingen. Endring av institusjonenes tilknytningsform i tråd med flertallets forslag, vil på lengre sikt kunne føre til en stadig sterkere fristilling fra staten, økt markedspress og på lang sikt også true institusjonenes eksistens. Det vil dermed også bli vanskeligere å sikte mot den bredt sammensatte målsettingen som er satt for sektoren i dag. Den tette dialogen med staten som eier må uansett sikres.

Et sentralt spørsmål her er hvorvidt sektoren virkelig har behov for en endring bort fra dagens organisasjonsform. Som allerede poengtert, er HiST av den oppfatning at dagens ordning fungerer, men det er to momenter vi ønsker å trekke fram: For det første, uansett hvilken styringsform som til slutt velges, støtter HiST forslaget om en lovfesting av institusjonenes faglige frihet. For det andre har høgskolene i motsetning til universitetene ikke anledning til å eie egne bygg, og denne ordningen har bl.a. følgende svakheter slik HiST har erfart det:

1. Husleie og drift av bygninger utgjør for HiST 25 % av totalbudsjettet. Det er uheldig at en i praksis er fratatt mulighetene for å vurdere prioriteringen av så stor del av bevilgningen i sammenheng med den øvrige virksomhet.
2. Dagens ordning er uforutsigbar og krever store ressurser til arbeidet med å få byggeprosjekter politisk klarert, ressurser som kunne vært benyttet på å få til mer hensiktsmessige og kostnadseffektive bygg.
3. Dagens ordning vanskeliggjør en langsiktig utbyggings- og lokaliseringsstrategi.
4. Dersom høgskolene gis anledning til å eie egne bygg, vil det åpne for en bedre utnyttelse av de samlede økonomiske ressursene i sektoren. Dette fordi institusjonene da kan vurdere selv hva som er økonomisk mest gunstig av å eie eller leie.
5. I et utleieforhold vil utleier måtte kreve en betydelig risikopremie ved inngåelse av en leiekontrakt. Sammen med normalt forretningsmessig avkastningskrav gjør dette at de samlede arealutgiftene for institusjonene blir høyere enn om institusjonene selv eide byggene.
6. Høgskolene er svært langsiktige brukere av bygg. Økonomisk ville derfor høgskolene ha store fordeler av å eie fremfor å leie bygg. Dette er uavhengig av om en leier av Statsbygg eller andre.

HiST vil videre påpeke at det uavhengig av tilknytningsform må være mulig å videreføre en ordning med staten som selvassurandør også for bygg eid av høgskolene og andre aktiviteter omfattet av forsikringsordningen.

Eksternt styreflertall og ekstern styreleder

HiST slutter seg til mindretallets syn på styresammensetning og styreleder.

Begrunnelse

Styresammensetning må åpenbart ses i sammenheng med valg av tilknytningsform. Flertallet i Ryssdalutvalget er kritiske til dagens styresammensetning med dets muligheter for skiftende flertall og allianser. HiST kjenner seg ikke igjen i denne negative beskrivelsen, og har ikke erfart allianser og flertallskonstellasjoner i styret som noe problem. Styremedlemmer har i liten grad stemt ut fra gruppetilhørighet. En er usikker på om et eksternt styreflertall vil gi bedre styring i forhold til utdanningspolitiske mål, og en ser også en risiko for at særinteresser vil bli fremmet i større grad. Et annet viktig spørsmål å stille i denne sammenheng er hvem de eksterne styremedlemmene faktisk representerer. I og med at de eksterne styremedlemmene ikke er tenkt å skulle representere staten som eier, faller mye av logikken bak eksternt styreflertall bort. Dette innebærer at dersom det skal være eksternt styreflertall, må dette representere eierne – og staten må utpeke styremedlemmene.

Når det gjelder forslaget om ekstern styreleder, kan ikke HiST slutte seg til dette. En ser ingen gode argumenter fra flertallets side når det gjelder akkurat dette punktet, og institusjonene bør selv avgjøre hvem som skal være styrets leder. Høgskolen ser med andre ord ingen grunn til at departementet trenger å ensrette dette, og vil anbefale en ordning der institusjonene selv kan velge den løsningen som passer best.

Tilsatt rektor

HiST støtter mindretallets forslag om at institusjonene selv kan velge om rektor skal være valgt eller tilsatt.

Begrunnelse

Etter mindretallets oppfatning er det ikke dokumentert avgjørende svakheter ved dagens modell som tilsier at todelt ledelse bør avskaffes. HiST støtter mindretallets syn, og ser positivt på lovforslaget som åpner for at institusjonen selv kan velge om rektor skal velges eller tilsettes.

Tilsattes rettigheter

HiST mener at mindretallets forslag sikrer de tilsattes rettigheter langt bedre enn flertallets forslag gjør.

Begrunnelse

Viktige momenter for dette standpunktet er rett til ventelønn og rett til ny stilling. Usikkerhet er knyttet til både en eventuell overgang fra forvaltningsorgan til eget rettssubjekt, og til et mulig bortfall av tjenestemannsloven. En slik endring skaper en situasjon som gir et dårligere oppsigelsesvern for de tilsatte, og dette er i seg selv betenkelig. Hvorvidt tilsatte ved

høgskoler og universitet fortsatt vil være medlemmer av Statens Pensjonskasse ved en overgang til eget rettssubjekt, er også et usikkerhetsmoment.

Momentene knyttet til tilsattes rettigheter framsettes ikke som hovedargument i drøftingen av Ryssdalsutvalgets innstilling fra HiST sin side, men det er like fullt viktige aspekter som bør trekkes inn i diskusjonen.

Et grunnleggende spørsmål er om man kan omorganisere mennesker *bort* fra rettighetene deres?

Gratisprinsippet

HiST mener at det er mindretallets forslag som ivaretar gratisprinsippet best, men mener at også mindretallets forslag trenger noe mer bearbeidelse. Det er særlig den uavklarte avgrensingen av etter- og videreutdanning som er svakheten i dette forslaget.

Begrunnelse

HiST er tilfreds med dagens ordning, og er enig i at gratisprinsippet bør lovfestes. HiST er fornøyd med at både flertallet og mindretallet er for lovfesting av gratisprinsippet for grunnutdanning, men man ønsker å uttrykke en viss bekymring for hvordan prinsippet skal ivaretas i praksis. Også når det gjelder gratisprinsippet, mener høgskolen at det er mindretallets forslag som ivaretar dette best. Det er imidlertid behov for en tydeligere avgrensing av etter- og videreutdanning. HiST ønsker å poengtere at gratisprinsippet er et viktig redskap for sosial utjevning, og lovfesting er viktig for å ivareta dette prinsippet.

Sammenblanding av stiftelse og offentlig institusjon skaper også uklarheter, og det er behov for en nærmere avklaring.

Slik HiST vurderer det, framstår GATS (Generell Agreement on Trade in Services) som en potensiell risikofaktor ved en eventuell endring av institusjonenes forhold til staten i tråd med flertallsforslaget. Det er uklarheter i forbindelse med blant annet kryss-subsidiering, og hvordan en skal forholde seg til eksterntfinansiert virksomhet. En må gå ut fra at det velges en organisasjonsform for de statlige institusjonene som sikrer at den norske stat ikke forplikter seg til å finansiere alle private norske og utenlandske institusjoner som vil etablere seg i Norge.

En må unngå å formulere gratisprinsippet på en slik måte at en ikke kan kreve betaling for ordinære studietilbud som gis på kveldstid, eller på nett spesielt tilpasset studenter i arbeid eller med omsorgsansvar. Tilsvarende må det fortsatt være mulig å ta delbetaling for studietilbud som bare er delvis finansiert av offentlige bevilgninger. Gratisprinsippet bør derfor gjelde for ordinære budsjettfinansierte studier der opptak skjer i henhold til regler for opptak og rangering som er i overensstemmelse med et nasjonalt fastsatt overordnet regelverk. En vil ellers komme i den situasjon at tilbudet til andre grupper enn tradisjonelle studiesøkere fra videregående skole blir dårligere enn det er i dag.

Offentlige institusjoner – private institusjoner

HiST mener at det er mindretallets forslag som best sikrer de offentlige institusjonene.

Begrunnelse

HiST er positive til en felles lov for høgre utdanning, men en er likevel klar på at private institusjoner skal være et tilleggstilbud til det offentlige tilbudet, og *ikke* likestilt med det. En likestilling mellom offentlige og private utdanningsinstitusjoner vil i større grad åpne for utenlandske etableringer i Norge. Det savnes en grundigere konsekvensanalyse av likebehandlingsprinsippet i GATS, og hvordan det stiller seg dersom norske universitet og høyskoler blir egne rettssubjekt. En slik konsekvensanalyse ville gitt institusjonene et bedre grunnlag for de valg som må gjøres, men slik det ser ut nå, er det mindretallets forslag som sikrer de offentlige institusjonene best.

Studentrettigheter

HiST ønsker videreføring av dagens lov når det gjelder studentrettigheter i de statlige institusjonene, og en er tilfreds med at også rettighetene til studenter ved private institusjoner nå blir ivaretatt på lik linje. En vil presisere at HiST ønsker en videreføring av at *begge* studentrepresentantene i styret skal ha stemmerett, slik det er i dag (jf. § 3-5 i lovforslaget som sier at "...minst en skal møte med stemmerett."). Likeledes må studentorgan på avdelingsnivå fortsatt være fastsatt i loven, på samme måte som i dag.

HiST støtter forslaget om lovfesting av svangerskapspermisjon.

HiST er positiv til lovfesting av skikkethetsvurderinger, også for helse- og sosialfagutdanninger (i tillegg til de utdanningene som har skikkethetsvurdering i dag).

Akademisk og kunstnerisk frihet

Høgskolen støtter forslaget om at akademisk og kunstnerisk frihet lovfestes.

HØRINGSUTTALELSE OM RYSSDALUTVALGETS INNSTILLING

Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST) støtter i hovedsak forslaget fra utvalgets mindretall, da man er av den oppfatning at dette best sikrer at sektoren kan realisere sine overordnede målsettinger. Spesielt bygger en her på universtiter og høgskolers rolle som viktige aktører i samfunnets demokratiseringsprosesser og som redskaper for sosial utjevning. Vi vil komme nærmere tilbake til dette.

HiST har valgt å uttale seg om følgende sider ved innstillinger:

- Tilknytningsform
- Eksternt styreflertall og eksternt styreleder
- Tilsatt rektor
- Tilsattes rettigheter
- Gratisprinsippet
- Private institusjoner – offentlige institusjoner
- Studentrettigheter
- Akademisk og kunstnerisk frihet

Tilknytningsform

HiST støtter mindretallets forslag om å bevare ordningen i dagens lov der institusjonene har status som forvaltningsorgan med utvidete fullmakter. HiST går inn for at det uavhengig av tilknytningsform innføres en ordning der høgskolene i likhet med universitetene blir eiere av egne bygg. En foreslår videre at høgskolene gis anledning til å ta opp lån for å finansiere nybygg og eiendomskjøp. En slik ordning forutsetter en åpningsbalanse som stiller alle institusjoner likt, og som muliggjør en økonomisk handlefrihet som kan gi en mer rasjonell arealbruk og de økonomisk gunstigste eierformene.

Uavhengig av hvilken tilknytningsform en i siste instans velger, forutsetter HiST at den samme tilknytningsform gjøres gjeldende for alle institusjonene i sektoren. Dersom institusjonene gis frihet til å velge mellom alternative tilknytningsformer, forutsetter en likeledes at alle institusjonene i sektoren gis de samme frihetsgrader. Dersom det foreslås en annen tilknytningsform enn de Ryssdalutvalgets flertall og mindretall har fremmet, forutsetter HiST at dette sendes på høring.

Begrunnelse

HiST er opptatt av å bevare og videreutvikle universitetene og høgskolene som viktige samfunnsinstitusjoner med oppgaver ut over kandidat- og forskningsproduksjon. De høyere utdanningsinstitusjonene skal ha en bred målsetting som kan beskrives gjennom følgende stikkord:

- Kandidatproduksjon
- Næringsutvikling/velstandsutvikling
- Dannelse
 - kultur
 - demokrati
 - likestilling
 - kunnskapsutvikling

- Lik rett til utdanning, dvs. sosial utjevning
- Kritisk stemme
- Distriktsutvikling

HiST vurderer det som avgjørende å velge en tilknytningsform som sikrer nødvendige styringsmidler, slik at sektoren kan realisere lovfestede målsettinger og samfunnets forventninger. Med dagens ordning der institusjonenes rettslige status er forvaltningsorgan, har vi de nødvendige styringsmidlene.

Flertallet i Ryssdalutvalget oppgir utvidet selvstyre for institusjonene som ett av sine hovedargumenter for ny tilknytningsform. Mindretallet ønsker seg også en lovfesting av institusjonenes faglige frihet. Slik HiST tolker flertallet, blir staten sett på som en trussel mot faglig frihet, mens mindretallet ser staten som en garantist for faglig frihet og tilstrekkelige ressurser til å realisere målene for sektoren.

HiST kan ikke se at det finnes noen bedre garantist for de akademiske institusjonenes samfunnsfunksjon enn staten selv. Dersom flertallet i Ryssdalutvalget skulle få gjennomslag for at de tette båndene mellom staten og sektoren svekkes, er det en fare for at staten på sikt også kan føle mindre forpliktelse for utviklingen. Endring av institusjonenes tilknytningsform i tråd med flertallets forslag, vil på lengre sikt kunne føre til en stadig sterkere fristilling fra staten, økt markedspress og på lang sikt også true institusjonenes eksistens. Det vil dermed også bli vanskeligere å sikte mot den bredt sammensatte målsettingen som er satt for sektoren i dag. Den tette dialogen med staten som eier må uansett sikres.

Et sentralt spørsmål her er hvorvidt sektoren virkelig har behov for en endring bort fra dagens organisasjonsform. Som allerede poengtert, er HiST av den oppfatning at dagens ordning fungerer, men det er to momenter vi ønsker å trekke fram: For det første, uansett hvilken styringsform som til slutt velges, støtter HiST forslaget om en lovfesting av institusjonenes faglige frihet. For det andre har høgskolene i motsetning til universitetene ikke anledning til å eie egne bygg, og denne ordningen har bl.a. følgende svakheter slik HiST har erfart det:

1. Husleie og drift av bygninger utgjør for HiST 25 % av totalbudsjettet. Det er uheldig at en i praksis er fratatt mulighetene for å vurdere prioriteringen av så stor del av bevilgningen i sammenheng med den øvrige virksomhet.
2. Dagens ordning er uforutsigbar og krever store ressurser til arbeidet med å få byggeprosjekter politisk klarert, ressurser som kunne vært benyttet på å få til mer hensiktsmessige og kostnadseffektive bygg.
3. Dagens ordning vanskeliggjør en langsiktig utbyggings- og lokaliseringsstrategi.
4. Dersom høgskolene gis anledning til å eie egne bygg, vil det åpne for en bedre utnyttelse av de samlede økonomiske ressursene i sektoren. Dette fordi institusjonene da kan vurdere selv hva som er økonomisk mest gunstig av å eie eller leie.
5. I et utleieforhold vil utleier måtte kreve en betydelig risikopremie ved inngåelse av en leiekontrakt. Sammen med normalt forretningsmessig avkastningskrav gjør dette at de samlede arealutgiftene for institusjonene blir høyere enn om institusjonene selv eide byggene.
6. Høgskolene er svært langsiktige brukere av bygg. Økonomisk ville derfor høgskolene ha store fordeler av å eie fremfor å leie bygg. Dette er uavhengig av om en leier av Statsbygg eller andre.

HiST vil videre påpeke at det uavhengig av tilknytningsform må være mulig å videreføre en ordning med staten som selvassurandør også for bygg eid av høgskolene og andre aktiviteter omfattet av forsikringsordningen.

Eksternt styreflertall og ekstern styreleder

HiST slutter seg til mindretallets syn på styresammensetning og styreleder.

Begrunnelse

Styresammensetning må åpenbart ses i sammenheng med valg av tilknytningsform. Flertallet i Ryssdalutvalget er kritiske til dagens styresammensetning med dets muligheter for skiftende flertall og allianser. HiST kjenner seg ikke igjen i denne negative beskrivelsen, og har ikke erfart allianser og flertallskonstellasjoner i styret som noe problem. Styremedlemmer har i liten grad stemt ut fra gruppetilhørighet. En er usikker på om et eksternt styreflertall vil gi bedre styring i forhold til utdanningspolitiske mål, og en ser også en risiko for at særinteresser vil bli fremmet i større grad. Et annet viktig spørsmål å stille i denne sammenheng er hvem de eksterne styremedlemmene faktisk representerer. I og med at de eksterne styremedlemmene ikke er tenkt å skulle representere staten som eier, faller mye av logikken bak eksternt styreflertall bort. Dette innebærer at dersom det skal være eksternt styreflertall, må dette representere eierne – og staten må utpeke styremedlemmene.

Når det gjelder forslaget om ekstern styreleder, kan ikke HiST slutte seg til dette. En ser ingen gode argumenter fra flertallets side når det gjelder akkurat dette punktet, og institusjonene bør selv avgjøre hvem som skal være styrets leder. Høgskolen ser med andre ord ingen grunn til at departementet trenger å ensrette dette, og vil anbefale en ordning der institusjonene selv kan velge den løsningen som passer best.

Tilsatt rektor

HiST støtter mindretallets forslag om at institusjonene selv kan velge om rektor skal være valgt eller tilsatt.

Begrunnelse

Etter mindretallets oppfatning er det ikke dokumentert avgjørende svakheter ved dagens modell som tilsier at todelt ledelse bør avskaffes. HiST støtter mindretallets syn, og ser positivt på lovforslaget som åpner for at institusjonen selv kan velge om rektor skal velges eller tilsettes.

Tilsattes rettigheter

HiST mener at mindretallets forslag sikrer de tilsattes rettigheter langt bedre enn flertallets forslag gjør.

Begrunnelse

Viktige momenter for dette standpunktet er rett til ventelønn og rett til ny stilling. Usikkerhet er knyttet til både en eventuell overgang fra forvaltningsorgan til eget rettssubjekt, og til et mulig bortfall av tjenestemannsloven. En slik endring skaper en situasjon som gir et dårligere oppsigelsesvern for de tilsatte, og dette er i seg selv betenkelig. Hvorvidt tilsatte ved

høgskoler og universitet fortsatt vil være medlemmer av Statens Pensjonskasse ved en overgang til eget rettssubjekt, er også et usikkerhetsmoment.

Momentene knyttet til tilsattes rettigheter framsettes ikke som hovedargument i drøftingen av Ryssdalsutvalgets innstilling fra HiST sin side, men det er like fullt viktige aspekter som bør trekkes inn i diskusjonen.

Et grunnleggende spørsmål er om man kan omorganisere mennesker *bort* fra rettighetene deres?

Gratisprinsippet

HiST mener at det er mindretallets forslag som ivaretar gratisprinsippet best, men mener at også mindretallets forslag trenger noe mer bearbeidelse. Det er særlig den uavklarte avgrensingen av etter- og videreutdanning som er svakheten i dette forslaget.

Begrunnelse

HiST er tilfreds med dagens ordning, og er enig i at gratisprinsippet bør lovfestes. HiST er fornøyd med at både flertallet og mindretallet er for lovfesting av gratisprinsippet for grunnutdanning, men man ønsker å uttrykke en viss bekymring for hvordan prinsippet skal ivaretas i praksis. Også når det gjelder gratisprinsippet, mener høgskolen at det er mindretallets forslag som ivaretar dette best. Det er imidlertid behov for en tydeligere avgrensing av etter- og videreutdanning. HiST ønsker å poengtere at gratisprinsippet er et viktig redskap for sosial utjevning, og lovfesting er viktig for å ivareta dette prinsippet.

Sammenblanding av stiftelse og offentlig institusjon skaper også uklarheter, og det er behov for en nærmere avklaring.

Slik HiST vurderer det, framstår GATS (Generell Agreement on Trade in Services) som en potensiell risikofaktor ved en eventuell endring av institusjonenes forhold til staten i tråd med flertallsforslaget. Det er uklarheter i forbindelse med blant annet kryss-subsidiering, og hvordan en skal forholde seg til eksterntfinansiert virksomhet. En må gå ut fra at det velges en organisasjonsform for de statlige institusjonene som sikrer at den norske stat ikke forplikter seg til å finansiere alle private norske og utenlandske institusjoner som vil etablere seg i Norge.

En må unngå å formulere gratisprinsippet på en slik måte at en ikke kan kreve betaling for ordinære studietilbud som gis på kveldstid, eller på nett spesielt tilpasset studenter i arbeid eller med omsorgsansvar. Tilsvarende må det fortsatt være mulig å ta delbetaling for studietilbud som bare er delvis finansiert av offentlige bevilgninger. Gratisprinsippet bør derfor gjelde for ordinære budsjettfinansierte studier der opptak skjer i henhold til regler for opptak og rangering som er i overensstemmelse med et nasjonalt fastsatt overordnet regelverk. En vil ellers komme i den situasjon at tilbudet til andre grupper enn tradisjonelle studiesøkere fra videregående skole blir dårligere enn det er i dag.

Offentlige institusjoner – private institusjoner

HiST mener at det er mindretallets forslag som best sikrer de offentlige institusjonene.

Begrunnelse

HiST er positive til en felles lov for høgre utdanning, men en er likevel klar på at private institusjoner skal være et tilleggstilbud til det offentlige tilbudet, og *ikke* likestilt med det. En likestilling mellom offentlige og private utdanningsinstitusjoner vil i større grad åpne for utenlandske etableringer i Norge. Det savnes en grundigere konsekvensanalyse av likebehandlingsprinsippet i GATS, og hvordan det stiller seg dersom norske universitet og høyskoler blir egne rettssubjekt. En slik konsekvensanalyse ville gitt institusjonene et bedre grunnlag for de valg som må gjøres, men slik det ser ut nå, er det mindretallets forslag som sikrer de offentlige institusjonene best.

Studentrettigheter

HiST ønsker videreføring av dagens lov når det gjelder studentrettigheter i de statlige institusjonene, og en er tilfreds med at også rettighetene til studenter ved private institusjoner nå blir ivaretatt på lik linje. En vil presisere at HiST ønsker en videreføring av at *begge* studentrepresentantene i styret skal ha stemmerett, slik det er i dag (jf. § 3-5 i lovforslaget som sier at "...minst en skal møte med stemmerett."). Likeledes må studentorgan på avdelingsnivå fortsatt være fastsatt i loven, på samme måte som i dag.

HiST støtter forslaget om lovfesting av svangerskapspermisjon.

HiST er positiv til lovfesting av skikkethetsvurderinger, også for helse- og sosialfagutdanninger (i tillegg til de utdanningene som har skikkethetsvurdering i dag).

Akademisk og kunstnerisk frihet

Høgskolen støtter forslaget om at akademisk og kunstnerisk frihet lovfestes.